

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló“, a vobis institutum ad catholicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter. (Az általános katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló“ cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyeseltük.) XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófnak, 1895. márc. 6-án.

Előfizetési árak:

Egész évre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr.

Egyes szám ára 5 kr.

Főszerkesztő és lapkiadós:

Németh Ödön.

Megjelenik minden kedden, csütörtökön és szombaton este.

Szerkesztőség: Bástya-utca 9.

Kiadóhivatal: Szammer Imre könyvnyomdája.

Szavazat mint érték.

Sz.-Fehérvár, február 23.

(Br.—f.) A közforgalomban levő értékek közé szerencsésen odakerült a szavazat is. A korrupció börtönjén régóta jegyezve is van és éppen úgy ki van téve a hausse és baise hullámvásáinak, akár csak valamely finanziaális gründolás részvényei. Egészen az aranyborjú szolgálataiban áll már, amelytől szolgálatai fejében megkapta pozitív értékét, a pénzértéket. Oly korban élünk, a mikor a reális emberiség már nemcsak gyapjában, kukoriczában s rimamurányiban dolgozik, hanem szavazatban is s mint az üzleti eredmények mutatják, elég szép sikerrel. Mert hát kelendő cikk ez nagyon, a kereslet sokkal nagyobb mellette, mint a kínálat s mindamellet mindig van belőle készlet bőven.

Igazán nevelés az ostoba ideálisták élehetlensége, akik nem akarják megismerni s kihasználni a szavazatnak ama értékét, a mely számokkal fejezhető ki. Az ilyen maradi ember azt tartja, hogy a szavazat értékét is ideális szempontból kell venni s elég botor azt állítani, hogy a szavazat olyan kincse a választónak, melyet sok vér, óriási küzdelem árán sze-

reztek meg számára a szabadság apostolai s amely megkülönbözteti a szabad polgárt a jogok nélküli sanyalódó rabzolgától. Nem kevésbé hőbortos beszéd az is, hogy a jelzett érték tárgy szoros összefüggésben van a lelkiismerettel, melylyel együtt kerülhet csak vásárra; de még nevelésesebb azt állítani, hogy nincs az a kincs, melylyel a szavazatot értékének megfelelő módon meglehetne vásárolni, mert a lelkiismeret, a becsület megfizethetetlen.

Oh szegény tévelygő, a ki még nem hódolt meg a korrupció bálványának, amely sohasem szoritja össze adakozó markát a tisztelői előtt, — okulj már egyszer s lásd be, mennyire tévesek a nézeteid bizonyos dolgokat illetően!

Nézz körül csak ebben a városban, amelynek polgársága éppen most készül egy nagyobb finanziaális operációra. A vállalat czime: „Városi bizottsági tag választás.“ Papirjai már ki vannak vetve a piacra s ti ügyefogyott ideálisták képezitek a kontremint ebben az ocsmány harezban, melyben bizonyára legyűrve, eltiporva maradtok a küzdőterén!

De elég a képletes beszédből, foglalkozunk másként az elszomorító tényekkel. Városunk minden kerületében napok óta foly már a választási mozgalom, más

szóval a tisztelt polgártársak isznak esznek javában a választási potyából s alkudoznak erősen a szavazatukra. Igaz ugyan, hogy amióta a világ áll, mindig létezett a vesztegetés és csak a formája változott a társadalmi alakulások szerint: de az is igaz, hogy oly utálatos s megdöbbentő mértékben tán még sohasem tobzódott ez a bűn, mint a korrupció mai napjaiban, a politikai s társadalmi morál haldoklása idejében.

A jelszó az, hogy pénzért minden kapható, s fájdalom van is benne sok igazság. Hisz nyíltan árulják manapság az erényt, a tisztességet, miért ne árulnák hát a lelkiismeretet, a szavazatot is?! Ez utolsó alkalmi cikknek van most városunkban nagy kelete. A hiúság, szereplési viszketeg s a vágy bármi uton kiemelkedni a jelentéktelenségből, — megnyitotta az erszényeket, melyek tartalmára sóváran áhítozik a tisztelt választó polgárok tömege.

Nem az a fő, hogy milyen embert küldjünk a város zöld asztala mellé, hanem az, hogy mit ad mennyt ad?! Az illető lehet ügyefogyott, a közérdekek védelmére teljesen képtelen, lehetnek folytonossági hiányok a tisztességén, ugynevezett „sötét pontok“ a multjában az mind

— Hogy miért is nincs neked egy olyan nagynéné, mint a Batty Jolánnak, — mindent Jolánra hagy . . .

Egy kicsit felhuztam a vállamat, de tudja a jó Isten, — én nem irigykedem senkire. Aztán el se tudtam képzelni Jolánt másképp, mint otthon a kurta, fakó ruhájában, az utcán, a bálókban pedig, a szintén matematikai pontossággal kiszámított toalettjeiben. Battykné soha egy centiméterrel se vett több selymet vagy csipkét, mint a mennyi éppen kellett.

A multkor náluk voltam megint. Csunya nedves délután volt s otthon majd elaludtam. Még alig volt három óra és én már nem láttam semmit. Odaát Jolán még dolgozott, persze a milliökön, az anyja meg pakolt. Egy egész sült libát s finom vörös borokat. A legtetéjére vigyázva még egy skatulya cukorsüteményt illesztgetett féltő gonddal, hogy szinte beleizzadt. Csak nem fog összetörni valami. No és abban a pillanatban ront be a két kisebbik fiú. Az anyjuk alig bírta a sok mindent hirtelenében letakarani egy szerencsére kéznél levő asztalkendővel. Ugy mondta nekem németül, hogy ez mind a néninek megy ajándékba.

Mi Jolánnal az ablakon néztünk ki s azon mulattunk, hogy rálehelünk az üvegre

A Battykék nénikéje.

— A »Fejérmegyei Napló« tárczája. —

Írta: Prigi Olga.

Minden nap heten ültek az asztalhoz Battykék. Istenem, csak kenyér hány darab kellett, pedig az volt a szokás, hogy ebédhez egy karéjnál többet egyikőjük se kapjon. A négy fiú, mindannyian vasgyomru gyerekek, néha egymástól kapkodták, s csak úgy tömték magukba a pirosbarnára sült kenyérhéjat. Hanem azért nem is volt soha semmi bajuk. Az arcuknak is olvan jó pirosbarna színe volt, mint, mondom, épen a kenyérük héjának, hogy megirigyelhetné volna tőlük a kiskirály is.

A nénjük Jolán egyikőjükhez sem hasonlított. Sápadt arcú volt, inkább fehér, mint a cseresznyefa virága tavasszal.

Nagynéha futott rajta keresztül valami kis halvány pirosság és az ember olyankor szerette volna odacsókolni, olyan jól illett neki. Különbözn ő vele törődtek a családban legtöbbit. Apró leánykora óta mindig világoskék, vagy világos rózsaszín ruhába járatták és nagy, széles florentin kalapot hordattak vele, rendesen tisztafehéret.

Mi gyakran voltunk együtt és én nagyon szerettem Jolánt. Szerettem, mert nem fogott rajta semmiféle kényeztetés. Olyan egyszerű, türelmes leány maradt mindig, — egyszerű a viselkedésében és végnélküli türelmes. Mikor Battykné télórakon keresztül is próbáltatott vele egy-egy ruhadereket, láttam sokszor majd eldőlt a fáradságtól, hogy annyit kellett egy helyben állani. Aztán még csak a tükörbe se nézte meg magát. Ha a próbálásnak vége volt, — belebújt megint a kis fodros kurta háziruhájába és egész nyugalommal hozzáfogott az örökös vadrózsákat himezni az örökös milliökbe. Az anyja ezalatt kedvére alkudhatott szabóval, divatárussal egyaránt.

Hogy az örökös milliöket kimagyarázzam, — hát ez úgy volt, hogy Jolán azokat mind a nénikéjének himezte és pedig azért vadrózsákkal, mert a néni bolondult azért a virágért. Minden, de minden abból állott ki nála, a piktör a falakat is rózsaszínre festette. Battykné szerette a néni különözéseit emlegetni és olyankor mindig jelentőségteljesen bölintett a fejével. Az anyám már tudta miért és egy keserű pillanatában nekem is elárulta, mikor azokról a bizonyos mai világbeli szegény lányokról volt szó.

Mai lapunk 6 oldal.

mellékes, csak pénze legyen sok s abból bőven juttasson a tisztelt választóknak. És mi ennek a vége? Az érdemesek, a tudással, tetterővel, tisztességgel bírók elbuknak a harcban, mert önérzetük, tisztességük tiltja, hogy alkotmányos baksis útján szerezzék meg maguknak a közbizalmat, de igenis diadalra vergődnek táglelkiismeretű lovagjai a vesztegetésnek, hogy aztán oda telepedve a zöldasztalhoz, intézői legyenek egy egész város lakosága mindennemű érdekeinek.

Az alkotmányos napok tobzódásai között mintha teljesen elvesztené gondolkodó okoskodó s itélő képességét a tisztelt városi polgárság, mert másként nem téveszthetné el szem előtt, hogy a saját vitális érdekeiről gondoskodik, amikor szavazatával együtt ráruházza bizalmát valamelyik polgártársára s meggondolná, hogy az a kevéske haszon, mely a vesztegető révén eljut hozzá, semmiképpen sem áll arányban a kockázattal, melynek vagyoni érdekeit kiteszi s a kárral, mely választottja lelkiismeretlensége folytán esetleg érheti.

De aztán hol van hát a polgári önérzet, melyet mellét verve oly sokszor hangoztat a mélyen tisztelt választók sokadalma?! Eladni magát néhány rongyos forintért, pár napig tartó eszem-izomért, ez csak nem mutat arra a hires önérzetre?! Tudunk eseteket, hogy jómódú gazdaember, akinek bőven van pénze a ládafiában, bora a pinczejében, néhány rongyos forintért, pár itcze borért eladja szavazatát olyan embernek, kit maga sem becsül. Hát nem szégyen ez, hát megér-

meg letöröltük, aztán belefirkáltuk az ideáljaink nevét.

— Te, — mondtam Jolánnak és mélyen a szemébe néztem, — ugy-e szerelmes beléd Baráth?

Zavavartan nevetett és elpirult. Aztán habozás nélkül kimondta:

— No igen és én is szeretem . . .

Olyan megenni való őszinte volt, szinte resteltem, hogy talán azért, mert forsziroztam a dolgot.

De Jolán csak beszélt tovább, a lelke ott volt az arcán. Azóta sokszor visszagondolok rá és szeretném, ha más is úgy ismerné, mint én a zárkózott leánylélkeket. Egyáltalán, hogy egy banális hasonlattal éljek: nekem olybá tűnnek fel azok, mint a kapesos, záros könyvek. Aranykapocs van némelyiken, sok idő kell hozzá míg kitanulmányozzuk, hogyan nyílik, de aztán édes fehér selyemlapok tűnnek elénk, tiszta, ártatlan emlékek a lapok között.

— Talán két évig várunk még, — mondta Jolán.

Odakint egészen besötétedett s a petroleum lámpákat meggyújtották. Alakok suhantak föl és alá, néha kettesével, egymáshoz simulva és én közükből képzeltem Jolánt Baráthtal. Olyan szépen össze fognak illeni, még az irigyek sem mondhatnák rájuk semmit. Az égben kötik a házasságokat, — bizonyos. Mint mikor két csillag megindul a világűrbe, egyszerre

demli e az ilyen ember a polgárjogot, kell az ilyennek szabadság?! Járom és rab-szolga korbács, nem szabadság! Egy ilyen ember többet árt a közügynek, mint használ tiz igaz. Gyalázatos példát szolgáltat szegényebb társainak, a kik olyanformán nyugtatják meg a lelkiismeretüket, hogy: „Ha szabad pénzt elfogadni a gazdag X nek, aki nem is szorul rá, miért ne volna szabad nekünk, akik bizony nagyon rászorulunk.”

Még néhány nap s az urna elé járul a polgárság. Szálljon magába ez idő alatt s vesse latba, mily nagy kötelesség teljesítésére indul, mikor a szavazó urna felé közeledik. Ébressze föl magában a talán szunnyadó öntudatot, a tisztességes ember önérzetét s engedje, hogy a kapzsóság érzetét elfoglalja lelkében a meggyőződés. E szerint induljon cselekedeteiben, ez lebegjen szeméi előtt, amikor gyakorolni megy a legszentebb s ugyszólván egyedüli jogé: a választói jogot.

A válság.

Mely személyekből állítja össze kabinetjét Széll Kálmán, — ez most a napi érdeklődés tárgya. Megindultak széles mederben a kombinációk, amelyek révén már teljes miniszteri listák is alakultak.

Mint a jelek mutatják, az új kormányelnök kabinetje megalakításánál tisztán a kormánypártra fog támaszkodni. A régi miniszterek közül kétségtelenül megtart néhányat, de a legtöbb tárcza új gazdát kap Pérczel Dezső okvetlenül megy, mert a belügyi tárczát Széll megtartja magának. Ránk nézve örvendetes hír Pérczel ur távozása, akihez a választások idejéből csunya emlékek kötnek bennünket. Darányi

összetalálkoznak, aztán kettesben folytatják az utjokat tovább. Így a szép Baráth és a szép Bátky Jolán. Aztán szépek is maradnak mindig, még öreg korukban is. A hajuk fehér lesz, de az arcuk üde, piros, mint az őszirózsák a virágpohárban, a miket behoznak a fűtött szobába a fagy elől. Olyan szépek, frissek maradnak az emberek, ha megtudják őket kimélni a gondtól. És Jolánnak meg is van rá minden alkalm. Még azok a bizonyos rosszakaratu jóslatok, melyek két egymáshoz vonzó lélek útját kisérni szokták, — mondom, még azok se találtak semmi kifogásolni valót. Megérdemelt jó parthiek egymásra nézve. A fiúnak szép állása van, talán pénze is és a leány . . . Hovatovább valóságos Dárius mesék keringtek a Bátkyék nénikéjéről. Bátkyné hovatovább nagyobb luxust engedett meg magának, nemrég egy szép fekete selyem ruhát vett és a vizitszobájukat ujonnan butoroztta. A néni egy hétre lejtött hozzájuk és milyen paradét csaptak! Szegény Bátkyné azt se tudta honnan teremte elő. Még a fiuk is valamelyien új ruhát kaptak, szép vadászöltönyt. Egy egész kapitális négy olyan öltözöt ruha.

Én is megismertem a nénit. Előkelő öreg asszony volt és a legutolsó divat szerint öltözött. Nagyon szívesen kezet csókoltatott magának mindenkivel, s beszédjében szerette össze zavarni a németet a francziával és így tovább. A négy fiu egyhét alatt valóságos csatarendbe

maradása is kétséges, noha a gazdák közt van pártja. Utódjául *Sücsényi Imre* grótot, a *Wekerle* miniszterium volt földmívelési miniszterét emlegetik. *Fejérváry Géza* báró *Sücsényi Manó* és *Cseh Ervin* marad, de távozik *Dániel Ernő*, hogy tárczáját átvegye *Hegedűs Sándor*; továbbá *Erdély Sándor* igazságügyminiszter, a ki maga sem akar maradni. A kombinációk szerint utódjának vagy *Matuska Pétert*, vagy *Plóss Andort* szemelte ki Széll. *Wlassits Gyula* helyére *Timon Ákost* emlegetik, a kinek a hercegprímás hír szerint már gratulált is a miniszterségéhez.

Széll Kálmán tegnap már több politikussal értekezett a kompromisszium dolgában. Az ellenzékiek közül *Molnár János* prelátussal s *Rakovszky István*nal is tárgyalt, még pedig az indennitás megadásáról s a házszabályok szigorításáról. Ez utóbbi tárgynál Széll teljesen figyelmen kívül hagyta a Tisza-lexet. A kompromisszium különben már a legközelebbi jövőben minden valószínűség szerint létrejön Széll és az ellenzék között.

A Tiszák még mindig fészkelődnek s minden áron megakarják akadályozni, hogy a disszidensek visszatérjenek a szabadelvű pártba. Ámde Széll határozottan kijelentette, hogy igenis ajtót nyit a disszidensek előtt, a kinek visszatérését óhajtja is. Ez tehát egyik legújabb veresége az izgálgató klikknek.

Széll Kálmán különben most szombaton készül Bécsbe, amikor valószínűleg már kész miniszteri listával fog a korona elé járulni.

UJDONSÁGOK.

— **Közygyűlés a városnál.** Székesfejérvár szab. kir. város törvényhatósága f. évi február hó 27-én d. e. 9 órakor a városház nagytermében fogja rendes havi közgyűlést tartani. A közgyűlés tárgysorozata a következő: *Fiáth Pál* báró főispán átteszi a múlt év második feléről megtartott számonkérőszék üléséről felvett jegyző-

volt állitva, az anyjuk ugy tudta őket komandirozni, mint egy valóságos generális.

Jolán olyan volt mint máskor, csak a szeme ragyogott jobban mikor Baráthtal beszélt.

És Baráth is mindennapos volt már náluk. A városba is tudták, hogy nemokára eljegyzi Jolánt. Azért két-három hétre közbejött valami. A néni, aki szívbeteg volt, hirtelen meghalt. Jolán kisirt szemekkel jött át hozzám, az anyja meg a temetést ment rendezni. Szép, nagy temetést a szegény néninek. Olyan jól elő tudta adni azt a szép nagy temetést, hogy az embernek szinte kedve kerekedett volna meghalni. Csak mégis jobb a gazdagnak még halála után is. Selyembe, bársonyba öltöztetik s az a nagy tisztesség, az a sok nép . . .

Jolánnak nagyon jól állott a fekete ruha, olyan szép volt benne a fehér arcával, hogy az utcán megfordultak utána. No és mennyit beszéltek a nagy örökségről! Az egyik ennyi ezer forintot mondott, a másik annyit, de huszezer frton alább senki se adta. Hányan, de hányan megfordultak azóta Bátkyék nál! Fehér nyakkendő, fekete frakkos urak, volt olyan, aki a maga fogatával állott meg a házuk előtt. A szomszédok odafutottak az ablakhoz: no már megint kéri és az ujjaiakon számlálták, hány kérije van Bátky Jolánnak. Még egy báró is akadt köztük, no arról bizonyosan hitték, hogy kiüti a nyeregből Baráthot.

könyvet. Városi tanács beterjeszti az eladóról szóló szabályrendelet módosított s kormányhatóságilag jóváhagyott szövegét. Pénzügyi szakosztály előterjesztése az árva-pénzek elhelyezése tárgyában. Városi tanács előterjesztése id. Rózsa Ferenc s neje által megvett városi területre vonatkozólag. Városi tanács előterjesztése az utczakövezés s műút készítésének vállalatba adása tárgyában. Városi tanács előterjesztése a közútelep tárgyában. Városi tanács előterjesztése a rendőrség részére beszerzett téli sapkák költségének fedezése tárgyában. Városi tanács előterjesztése Wagner Ede által kért építési engedély illetve telekeldarabolás tárgyában. Nagymélt. magy. kir. belügy-minisztérium leirata a városi magánkórháznak nyilvános jelleggel való felrnházása tárgyában. intézett felterjesztésre vonatkozólag. Nyugdíj felügyelő-bizottság előterjesztése Hambalgó János rendőr nyugdíjaztatása tárgyában. Polgármesteri jelentés a Kossuth utcai csász. és kir. élelmezési ház tárgyában. Városi tanács beterjeszti Győr város közönségének feliratát a közgazgatási reform mielőbbi keresztülvitele tárgyában. Városi tanács beterjeszti Heves vármegye közönsége feliratát az országgyűlési tárgyalások tárgyában. Városi tanács beterjeszti Torontál vármegye közönsége feliratát afi országgyűlési tárgyalások tárgyában. Városi tanács beterjeszti Komárom város feliratát az országgyűlési tárgyalások tárgyában.

— **Mária Immaculata főhercegnő temetése.** Bécsben ma helyezik pihenésre *Mária Immaculata* főhercegnő tetemét. — A temetésre *Apponyi Lajos* gróf magyar udvarnagya is Bécsbe utazott már. A főhercegnő halála alkalmából minden europai udvarnál elrendelték az udvari gyászt.

— **A király tornagyakorlatai.** A király *Mária Valéria* főhercegnővel s gyermekeivel a schönbrunni kastélyban lakik. Szállását lánya

S aztán egyszerre megnyult minden arcz, az irigyek pedig nevettek. Ugy szétfoszlott a nagy örökség nimbusza, mint az aranyfüst. Nem maradt belőle semmi, semmi, az az egy pár forint, mit egy Jolán himezte szép kis vadrózsás selyemtárczában találtak a temetési költségekre se volt elég. A néni szegényebb rokonai, akik még igényt tartottak, sokáig eljártak a körüti bérelt lakásba, még a falakat is körülkopogtatták, hátha megtalálják valahol a vasládát, a mibe kell, hogy benne legyen a néni pénze.

Jolán megölelt:

— Tudod, hogy sokkal boldogabb vagyok? — Hála Isten, hogy vége van mindennek. Majd még azt hittem volna, hogy Baráth is a pénzemért szeret . . .

Ábrándosan tépett le egy akáczfagallyat, a fejrővirágok a hajára hullottak. Csupa fehér lett a feje. És a hogy ugy elnéztem, hát elgondoltam magamban: mennyivel többet is ér a világ minden kincsénél!

Azóta nem is sok idő telt el, csakhogy éppen lehullott a virág, a levél. Nyirkos őszi köd borítja be a lehullott virágot, sárga levelet. Lehajtom a fejemet és sírok, sírok esendesen. Hát ez a világ? Ez a szeretet? Mert Baráth elveszett a ködben, hiába várta őt Jolán vissza.

és unokái szállásától egy sötét folyosó vállalstja el, melyet a király egy villamos gomb megnyomásával mindig megvilágíthat, mikor lánya látogatására megy. Gyakran nézi a nagy játékszobában, hogyan játszanak unokái, majd átmegy dolgozószobájába, a hol a nap nagy részét ír-asztala mellett tölti el. Dolgozószobájába tornaszereket állított s ha az ülés elfárasztja, torna gyakorlatokat végez a nyujtón, a gyűrűhintán, vagy pedig kézi súlyzóval tornázik. Mindeme gyakorlatokat a legnagyobb könnyűséggel és a legjobb erővel végzi. Délutánonkint leányával nagyobb sétákat tesz a parkban.

— **Választási mozgalom.** A felsővárosi I. kerületben e hó 21-én értekezletet tartott a választó polgárság, amikor is megtörtént a városi bizottsági tagok jelölése. Az értekezlet első sorban *Tamá s Vilmos* felsővárosi plebánost, továbbá *Berregi Józsefet, Fister Jánost, Töke Józsefet, Marschall Mátyást s Töke Pált* jelölte. Legtöbbi kilátása van a győzelemre *Tamá s Vilmosnak*, aki valóban rá is szolgál a polgárság bizodalma. Körülbelül biztosra vehető *Berregi Józse s Fister János* megválasztása is. Hithű, becsületes polgárok ezek, akiknek nyugodt lelkiismerettel adhatja át ismét a mandátumot a felsővárosi első kerület. Náluk éppen olyan jó kezekben lesz az. mint *Tamá s Vilmosnál*.

— **Az agintézeteli bizottság ülése.** Az agintézeteli bizottság ma délelőtt dr. *Fanta Adolf* elnöklése alatt ülést tartott, melyen több kisebb fontosságu ügy nyert elintézetést.

— **Az iparhatósági megbízottak előértekezlete.** Az 1899. évre megválasztott iparhatósági megbízottak f. hó 21-én a fözsolgabírói hivatal helyiségében *Kálmán Vincze* fözsolgabíró elnökölése alatt a nagym. m. kir. földm. ipar és keresk. miniszter 1885. évi 9909. számú rendelete értelmében alakuló értekezletet tartottak. Az értekezleten jelen voltak az elnökölő fözsolgabíró, továbbá *Laufnauer Ferenc, Kövály Ede, Kuczits Imre, Kiss Mihály, Wiener Armin, Löwy Gula, Mária Péter, Schlamadinger Gyula, Langraf Lajos, Tomán Imre, Mohos Béla, Galambos Károly, Schön Simon, Destek Adolf, Weiss Antal, Heiger Jakob, Fekete Antal, Majer Lajos, Schwarcz Soma.* Elnökölő fözsolgabíró a jelenlevőket üdvözlélvén, felhívja a meghívottakat, hogy maguk közt elnököt válasszának és jelöljék ki azokat, kiket az iparhatósági megbízottakra ruházott teendőkkel megbiznak. Ezen felhívásra a következő megállapodás jött létre. Elnökölő megválasztott egyhangulag *Laufnauer Ferenc*. 1. A *valencei gyárak* és műhelyek megválasztására megbízott: *Kövály Ede*. 2. *Abu. N.-Lang. Soponya.* Csász. községekben levő műhelyek megválasztásával megbízottak: *Langraf Lajos* és *Schlamadinger Gyula*. 3. *Tácz, Szabadhatyán, Faluhattyán.* Polgárdi és *Füle* községekre nézve: *Wiener Armin* és *Tomán Imre*. 4. *Szt. Mihály, Urhida, N.-Ladány, Kis-Keszi, Jenő* községekre *Destek Adolf* és *Kuczits Imre*. 5. *K.-Nyék, Lovashörény, Pátka, Zámoly* és *Nadap* községekre nézve *Mária Péter* és *Fekete Antal*. 6. *Pákoz, Sukoró, Gárdony* és *Seregélyes* községekre nézve *Mayer Lajos* és *Schwartz Soma*. 7. *Keresztes, Moha, Iszka-szent-György, Csóor* és *Inota* községekre nézve *Schön Simon* és *Mohos Béla*. Ezzel az értekezlet befejeztetett.

— **Uj gyakorló orvos városunkban.** Dr. *Ebert Rezső* cs. és kir. ezredorvos, a 12. uhlanus-ezred orvos-főnöke magán praxisra is akarja terjeszteni városunkban a működését s ez okból a bemutatási záradék rávezetése czéljából legutóbb bemutatata az oklevélét.

— **Sorsjáték.** A *jótekonny nöegylet* által saját pénztára javára rendezendő sorshuzás, a városház nagy termében f. évi márczius 12-én d. u. 3 órákor fog megtartatni. Tisztelettel

felkéretik a nagyérdemű közönség, miszerint a sorsoláshoz adomány tárgyakat és v. *Felmayer Károlyné* úrhölgyhöz márczius 10-ig beküldeni sziveskedjék. A *jótekonny nöegylet választmánya*.

— **Felolvasás.** A székesfejvári kath. legény-egylet e hó 26-án vasárnap este 8 órákor szavalatokkal egybekapcsolt felolvasó estélyt rendez, melyre a m. t. érdeklődő közönséget tisztelettel meghívja az Elnökség.

— **Segélykiosztás.** A dunántúli orsz. gyűlési képviselő segélybizottsága által a megye jégbárosultjai részére küldött 5000 frt járásonkint a következő arányban fog kiosztatni: *sárbogárdi járás:* 170 frt, *adonyi járás:* 350 frt, *vaáli járás:* 1480 frt, *székesfejvári járás* 2998 frt. Az alispán felhívja a fözsolgabírákat, hogy a segély kiosztását személyesen eszközöljék. A segélyre csak azok jogosultak, kik teljes jégkárt szenvedtek. Jégkárt nem szenvedett szegények, keresésképtelenek ez összegekből segélyre igényt nem tarthatnak.

— **Gyermekek veszedelme.** A kanyaró járvány mindinkább terjedni kezd városunkban, noha a hatóság a fővárossal egyetemben minden lehetőleg megtesz a járvány elharapódzásának a megakadályozására. Az e célból tett legújabb intézkedés az, hogy az öreg utczai s az olajutcai népiskolák bezárattak. Az elsőben márczius 5-ig, az utóbbiban pedig márczius 7-ig nem lesz előadás.

— **Ügyes család.** A Tolnai utcában lakó *Mészáros Ferenc* bérkocsis felszegett igen ügyesen rászédte egy svindler. Szerdán délután 1 órákor beállított hozzá egy férfi, ki alcushtí éjjeli örök adta ki magát, különben pedig hajcsárnak látszott. *Mészáros* nének beszélt az ő Budapestben levő Imre katona fiáról, ki tőle 75 krt. kért kölcsönött s azért jött ő most anyához, ha megadná neki a pénzt. Ezt az anya meg is adta neki. S az idegen férfi még azt mondta, hogy menjenek le Imre fiuk elé a vasútra, mert jön a délutáni vonattal *szabadságra*. De biz az Imre fiu nem jött meg, az éjjeli ő sem mutatta magát többé. Betért ugyan még egy más családhoz is, onnan meg ruhát küldetett szabadságra haza jövő fiuknak. Azóta az idegennek nyoma veszett.

— **A székesfejvári kath. legény-egylet** márczius hó 5-én tartja rendez évi közgyűlését.

— **Kapitányból bibornok.** Mint Rómából írják, a legközelebbi Konzisztórium alkalmával *Dom Hillebrandt* de *Hemptine* gróf az összes benedekrendiek apát-primását bibornokká fogják kinevezni. A jövendőbeli bibornok érdekes pályafutásra tekinthet vissza. Számazásánál fogva belga arisztokrata, ki korán belépett a pápai zvonok közé és a pápai hadsereg felosztásakor kapitányi rangot viselt. Ezután mint novicius a belga beuron-benedekrendek *Mareous* apátság rendjébe lépett, mint *Hillebrandt* testvér. pár évvel később marceusi apát lett, később pedig a pápa az összes benedekrendek fejének kreálása után apátprimássá és az aventini Szt.-Anzelm apátság apátjává nevezte ki, hol most számos osztrák klerikus tanul. Említésre méltó, hogy *Schönborn* prágai hercegprimás-bibornok szintén katonatiszt volt, mielőtt a papirendbe belépett. A beuron benedekrendi-kongregációnak különben számos német és osztrák tiszt tagja van, többek között *Károly* testvér ki ennek előtte *Schönburg* herceg prágai főhadnagya volt.

— **Véres verekedés** volt tegnap délelőtt 12 órákor a vásártéren levő *Obermayer* kocsmá előtt. A verekedés hősei *Lepsényi József* és *Tabás Pál* pátkai lakosok, földművesek, továbbá *Ládas János* csutora u. 5 sz. és *Weigner Ferdinánd* *Rezeta János* utcai lakosok voltak. A verekedők közül *Ládas* és *Weigner* huzták a rövidet kik véres arccal jelentek meg, a hajduk által bekisérve, a rendőrség előtt. *Weigert* saját botjával püfötték el, *Ládas* pedig elővére hires *fejővári bieskáját*, igyekedett megmenteni a város becsületét, mely azonban ez azonban nem sikerült neki, lévén a pátkaiak a győztesek. A verekedőket könnyű testisértés miatt átteszik a járásbírószághoz.

— **Aki a sajátját gyújtja fel.** F. hó 14-én *Felcsuthon* kigyulladt *Noll Márton* polyvaházának a teteje éjjeli 2 óraker és leégett. A kár 80 frt, azonban 150 frt erejéig biztosítva volt. A tűz okául gyujtogatást mondanak, a gyujtogatással pedig magát a gazdát vádolják, ki a tűz kiütését látszólag egész egykedvűen vette tudomásul, a polyvaház pedig, melyet nem sokkal előbb 150 frtra biztosított, alig ért 80 frtot. A gazdát gyujtogatás gyanújáért feljelentették a vaáli járásbírósnak.

— **Ki nyert?** Az újságíró sorsjátéknak tegnapielőtti volt az utolsó húzása, melynek eredménye a következő: a 100.000 koronás főnyereményt az 5963 sor. 74 sz. nyerte. 10.000 koronát nyert: 5041. sor. 17 sz. 5000 koronát nyert: 2562 sor. 21 sz. 1000 koronát nyertek: 2529 sor. 55 sz., 9900—88. 100 koronát nyertek: 4911 sor. 92 sz., 3160—4 3156 14 1842—89 8636—100 1306—80 1765—20 348—81 8885—50 3736—39. 50 koronát nyertek: 4913—98 6364—15 7578—38 8887—13 181—6 1474—3 4015—67 7732—25 1037—60 6789—100 2022—8 7612—37 9973—84 2912—71 2295—41 2565—71 2074—50 351—42 9854—17 3317—53 9474—74. 25 koronát nyertek: 567—93 4154—50 3309 87 5367—43 5994—41 4536—8 4215—24 2297 56 2497—16 43:6—64 3662—65 2083—99 3672—90 1369—75 6641—83 1948—14 2989—17 524—29 4305 57 2886—25 6474—36 4539—53 29 0—58 7273—24 9052—39 5927—1 3114—61 1057—81 225 1 7735—9 1143—2 9526—63 4710 7 9915—43 5596—66 8555—25 3485—42. A többi kihúzott sorsjegyekre 5 koronás nyeremények estek.

— **Szerencsétlenség a kőbányában.** Erdélyi János *inotai* lakos f. hó 21-én a küzség határában dolgozott, mikor a lezuhanó föld és kőpor törmelék maga alá temette a szerencsétlent és agyon is zúzta.

— **Kiderült lopás.** 1895. évi október hóban *Fred Antal* *bicskei* lakostól az ajtózárral feltörésével elloptak 26—30 frt értékű gabona neműt. A hosszu idő után most kiderült, hogy a lopást *Horváth István* és *Dani János* *bicskei* lakosok követték el. Ezen felfedezésre *Sebő Mária* ocsélelény beszélgetése folytán jött rá a csendőrös. Utána nyomban megindította a puhatóldozást, melynek következtében a nevezettek beismerték tettüket és társakul neveztek meg *Kis Béni* és *Marton László* ugyanottani lakosokat. Az elloptott gabonát *Szente György* *bicskei* lakosnak adták el 25 frtért, melynek megvételét *Szente* is elismeri. A büntársak kikérdezhetők nem voltak, mivel az első a 69. gyalog ezredben, a másik pedig a 10. huszár ezredben van szolgálatban. A kiderült lopás felől értesítették az illetékes szolgabírósnak.

— **Gazdaasszonyi állást** keres egy tisztességes katolikus nő vidéken papiháznál, aki teljesen jártas a házi gazdaság vezetésében. Mintán teljesen független, állását bármikor elfoglalhatja. Címe meg tudható lapunk kiadóhivatalában.

A hipnotizmus csodája.

E czim alatt láptársunk terjedelmesen foglalkoznak *Alföldy Irén* esetével, amely annyira rendkívüli, hogy mi is kénytelenek vagyunk hozzájárulni. A helyzet, melybe *Alföldy Irén* a *Cydrus panasza* sodorta, kétségen kívül nagyon kritikus, mert hisz tudvalevő dolog, hogy az emberek mindig későbbiek rövidesen elhinni valakiről a rosszat, mint mentséget keresni az illető számára, mivelhogy ez valamelyes szellemi munkába kerül. *Alföldy Irén* mentségét csendes mosolygással fogadják legtöbben, pedig nincs igazuk s igazságtalannak lenni nem szabad.

Ismételjék, hogy az eset olyan különösséggel bír, mely jogosultágot ad a kételynek, de korántsem olyan, hogy kizárná a kellemetlen szituációba került fiatal hölgy védekezése argumentumainak igaz voltát. Félig-meddig meggyőződést szerztünk magunknak arról, hogy *Alföldy Irén* igazat állít, megerősítették szavait éppen azok, akik vele a hipnotizmus felhasználásával kegyetlenül rossz tréfát követtek el.

A dolog nagyon egyszerű. Egy fiatal ember hipnotikus álomba ejtette *Alföldy Irén*et, aki orvosának kezének között lévő bizonylata szerint, rendkívül jó médium, aztán egyszerűen lediktálta neki *Endrődi Sándor* ismert versét. Amikor a médium felébredt, azt mondta neki tréfából, hogy azt a verset hipnotikus álomban a hipnotizőr parancsára ő írta, amit *Alföldy Irén* nagy ámulattal bár, de mégis elhitt, mert egyáltalán nem ismerte azt költeményt.

Nem kell kérem ezen mosolyogni, mert nincs benne semmi rendkívüli. Tessék elmenni a klinikára, ahol a hipnotizálnak ennél még sokkal nagyobb „csodáira” is rákaphadhatnak. E sorok írójának magának is vannak tapasztalatai a hipnózis terén, melyek jóval különösebbek *Alföldy Irén* eseténél. Egy alkalommal klubbeli társaságban elalatta egyik kollégáját, akinek aztán meghagyta, hogy fölébredése után fél-órával kössön bele a fővárosi színházat egyik hírneves tagjába, aki a színházban éppen sakkjátékba volt beleméltve. S csakugyan, P. J. félóra múlva odaáll a művész mögé s egyszer csak beleeszt a játékba:

— No így a fiakkerosok szoktak játszani!

— Tessék?!

— Nos igen, ha nem tud játszani minek ül le!

A művész elképedten bámúl P. J.-re, a ki azonban meglehetősen impertinenciával folytatja:

— Nagyszerű, már minden komédiás sakkművész akar lenni!

Erre már dühbe jött a művész fölugrott székre s kész lett volna a botrány, ha ki nem tör a hatást lesők óriási hatalmája, melyet aztán a magyarázat követett. S csodálatos, P. J. azóta mindig ellenséges indulattal van a művész iránt.

Vagy ime egy másik eset: Ugyancsak e sorok írója elküldött egy idősebb urhölgyet s azt szuggerálta neki, hogy üssön tört a társaság egyik tagjának a mellébe. A tör egy darab összecsavart papiros volt, melylyel az alvó nyögések, sóhajtasok kíséretében csakugyan az illető mellének szurt. Aztán azt a parancsot kapta, hogy felébredése után üsse nyakon a diák fiát, a ki köztünk legyen mondva, vásottsgával erre csakugyan rá is szolgált.

Alighogy felébredt az említett urhölgy, egyenesen a fiának tartott s e szavak kíséretében: »Majd adok én neked kávéházat!« olyan csattanós nyaklevest adott az urinak, hogy testvérek között is megért 5 pengő.

De menjünk tovább. Nem régen történt, tehát könnyen visszaemlékezhetünk arra a sajátos s szörnyű belpörre, mely három négy évvel ezelőtt Páriszt izgalomba ejtette. Egy orvos azt szuggerálja kedvesének, hogy gyilkoljon meg s raboljon ki egy öreg özvegyasszonyt, a ki a lányunk nevelőnője volt, aztán vigye el neki a rablott értékeket. A büntény csakugyan megtörténik, a leányt elfogják, aki azonban, nem tud semmiről s kétségbeesetten hangoztatja ártatlanságát. Az orvos ismerősei azonban emlékeznek arra, hogy a jelzett s meglehetősen elzülött orvos többször beszélt, mily egyszerűen engedelmis médiumot bír a kedvesében. Felmerült tehát a gyanu, nem-e hipnotikus álomban követte el a leány a büntettét. A vizsgálat ez irányban is megindul, számos súlyos gyanuok merül föl az orvos ellen, azonban a bizonyítékoknak nincs döntő erejük s így az esküdtek kénytelenek az orvost fölmenteni, a szerencsétlen leányt pedig felítélni.

Alföldy Irén sorsának van valamelyes hasonlatossága a boldogtalan teremtés esetével. Ez csakugyan gyilkolt, de önkéntelenül, *Alföldy Irén* is plagizált, de nem hibás benne. S mégis ime elítélik s nem akarják elhinni védekezését éppen úgy, mint nem hitték el a párisi esküdtek *Pilot Magdolna* ártatlansága mellett tett esküdjözeit. Kettőjük közt a különbség az, hogy a párisi közönség őszinte részvételt volt a szerencsétlen teremtés sorsáért, mert a francziáknak van szívük; míg nálunk csak guny az, mely osztályrészt jut a bajba jutott embernek.

Színház.

HETI MŰSOR:

Péntek: *A bívós vadász* opera (fél-helyárrakkal.)

Szombat: *Operabál*, operett.

Kedd, febr. 21. A holdusdiák *Millőcker* operettje. Élvezetes este volt, az operett társulat ugyszólván briliiozott. A félíg üres nézőtér se vette el kedvét az előadóknak, akik valamennyien kitógástalan alakítást nyújtottak s ugyancsak rászólgáltak a tapsra, melylyel a gyér közönség kitüntette őket. Különös elismeréssel kell szólnunk ez alkalommal *Nagy Gyuláról* a társulat tenoristájáról ki ez estén kellő ekspozíció mellett igazán szépen énekelte a czimszerepet, a darab tenorpartiját. Nagy urnak ugy látszik napjai vannak, néha színtelen és unalmas, máskor meg — mint ez estén is — kitűnő. Partnere, *Mányai Aranka* akit nagy énekes szerepben az idén ma láttunk először, hatalmas tetszést keltett *Laura* szerepében s ének számai közül néhányat meg is kellett ismételnie. Kedves volt *Broniszlava* (*Felhő rózi*) is. *Ollendorft Szilágyi* *Dezso* személyesítette diszkrétul, de mégis kellő sikerrel. *Arkossy Vilmos* (*Jan Janiczki*) noha gége katarrrusa sz, szépen énekel s hatással játszott a meg a szerepét. Az ének és zenekar szintén hozzájárult az est sikeréhez.

Szerda febr. 22. Katonák, *Thury Zoltán* színműve. — *Rovetta* színműve, a „Becsteleneke” igen megráztott *Thury Zoltán*nak, s megérelődött benne a terv, hogy ő is megírja ezt a másodsor. Körülbelül így monologizált: „A darabot mindenesetre át fogom gyírni egy kicsit; az elődít apából önző, farkas ember, a vén szeretőből szerentimentális magyar genyrt; a viszonyok, pénzzavar -tb. maradtak ugyanazok, hanem — s itt igazán nagy hálával kell gondolnom *Echegarayra*, a ki „*Nagy Galeotto*”-jában megmutatta nekem az utat — a feleség nem fog hűtlen lenni urához, hanem martirként fog elüzetni. A foltogatási jelenetnek semmi esetre sem szabad kimaradnia — mi lenne akkor a realizmusból és szenzációból — csakhogy gyorsan le kell rá eresztieni a függőnyt, különben a közönség észre veszi a turpisságot, s végre hogy ne mondhatson senki *Rovetta* utánzójának, a férj nem szökéssel oldja meg a csomót, hanem fejbe lövi magát. Nos, ha tärzeza helyett párbeszédet csinálók az egészből, s felosztom három felvonásra, kész a dráma, s ha újságírói kollegáim jóbarátságára nem hagy cserben, még utóbb szenzáció lesz belőle!”

Igy született meg az első magyar verisztus irányu színmű, melyben tegnap este a f-hérvári közönség is gyönyörködhetett. Nem bocsájtkozhatunk részletes kritikába, csupán annyit jegyzünk meg, hogy *Thury Zoltán* színművében az öreg *Udvardy Ferenczen* kívül nincs egy eredeti alakja — jellemről nem is beszélve — nincs egy jelenete, mely ne emlékeztetne egyik-másik modern színműre. A ki a „Becsteleneke”-et látta, nem fog semmi újat látni e darabban. Témája egy régi probléma: az életmód és az anyagi eszközök aránytalansága, különösen oly társadalmi osztályban, mely a fényes életmódot megköveteli, de arra eszközöket nem nyújt. A nyomasztó anyagi helyzet arra bírja *Udvardy Pál* honv. főhadnagy feleségét, hogy régi imádójától pénzt fogadjon el, mit férje megtudva, becstelenséggel gyanusítja őt és kiüzi hazából. *Udvardy* maga marad rettentés helyzetében, tudva, hogy képtelenség e hinárból kigázolnia, hiányzik rá minden eszköz, melylyel magát a társaságban fentarthatta, a tisztikar bizalmában tudtára adja, hogy szeretné nem számítani őt tagjai közé, felesége — kinek megbocsájtott — nem akar visszatérni hozzá, s így minden támasztól, megfosztva, kétségbeesésében fejbe lövi magát. A mellékalakok — az öreg *Udvardy*t nem számítva — kinek fiával való jelenetei a legszébbek az egész darabban — mind sablonos utánzások, s még az a vigaszunk sincs meg, hogy az író finoman gördülő párbeszédekben tudná előadni a maga mondani valóját. *Thury Zoltán* lehet jó tárcaíró, de drámája — legalább az első — határozottan rossz.

A mi az előadást illeti, meglehetősen vel elégedve az — elég gyér számu — közönsége

a színészek nem adtak ugyan igazi alakításokat, de ildomosan megjátszották szerepüket. Tóth Ilona határozottan finom, előkelő színésznő, szép alakja, természetes hangja, modora, minden mesterkéltég nélküli játéka, kellemes hatással van a nézőre. Klenovits is elég jó partnere volt. Küiönösen ki kell emelnünk azonban Balázsai Sándort, a ki Pető Bálint szerepében valóságos remekelt; eredeti alakja a leghatásosabb jelenetekben is derültséget keltett s nagy része volt abban, hogy nem ásitottuk végig az egész estét. A többi szereplőkről nem szólunk, mert hátha egy kicsit erősebben kellene megnyomni a tollat.

I R O D A L O M.

Lasserre Henrik leghíresebb munkája: *A lurdi szent Szűz tisztelete május hónapban* a francia 51-ik kiadás után megjelenik magyar nyelven. Lasserre Henrik francia író szeméből a lurdi víz ájtatos használása folytán csodálatosan meggyógyult. E miatt fogadalomszerűleg elhatározta, hogy egy a csodás megjelenéseknek, valamint a későbbi csodálatos meggyógyulásoknak történetét oknyomozólag leírja. Oknyomozásában nem elégedett meg a hivatalos okmányokkal, szóbeli tárgyalásokkal és írott bizonyítványokkal. Mindent tudni óhajtott, mindent maga akart látni. Nagy utazásokat tett egész Franciaországban, hogy kikérdezze mindazokat, a kik a tárgy körül valamilyen szerepet játszottak. Kutatásainak eredményét leírta e cím alatt: „A lurdi szent Szűz.” Ezen művében leírta a tényeket, míg a tanuk életét. Jelezte a tanuk nevét, lakását, hogy megkérdezhessék azokat és ellenőrizhessék állításainak igazságát. Leírta a tényeket nem csupán külső feületük szerint, hanem azok finom árnyalatait is figyelembe véve. Oknyomozó leírásában kifejtette az események eredetét, keletkezését és összefüggését, valamint bámulatos összhangját a gondviselő csodás rend örök törvényével. Művét több, mint 60 püspök látta el a legdicséretesebb jóváhagyással. A műnek át-olvasása után IX. Pius pápa 1864. szept. 4. sajátkezű aláírásával külön brevével tüntette ki a szerzőt és művét. A művet lefordították majdnem minden nyelvre. Ezen mű ismertette meg Lurdót a világgal, ezen mű ismertette meg a XIX. század legnagyobb csodáját, ezen mű idézte elő százazrek lelkében a hitnek föléledését vagy megerősítését, sok ezernél pedig a lurdi zarándoklást vagy pedig a lurdi víz használatát. Több tekintélyes felszólításnak engedve a szerző nagy művét összevonta és május hónap ajtatosság alakjában adta ki. Harmincegy napra felosztva, olvasmány gyanánt közli ebben a csodás megjelenések részletes leírását, aztán a nevezetesebb csodálatos meggyógyulásokat. Ezen külső beosztás egyrészt az olvasónak lelkét a művészies leírás részletes élvezetében részesíti, másrészt alkalmat ad az elterjedt és ápolni való májusi ájtatosságnak a lehető leg-erősebb tápanyagot nyújtani. Mindegyik nap-hoz a szerző imákat csatolt, melyeket az illető napra beosztott olvasmányból merített, a jelen kor bajainak hatása alatt irt s a jelen század tényeihez alkalmazott. Innen van a remek imák-nak sajátságos, a rendes mintáktól elütő természetük, de egyuttal megragadó hatásuk. Ezen imákról monja a francia egyházmegyei helybenhagyás: „Nincsenek ezeknél jobb, mélyebb értelmű és keresztényiebb érzelmű imák, sem pedig szebb nyelvvel visszaadva. Ezen imák kedves és mély elmélkedések, szívet s lelket emelők. Felvilágosítják s szeretetre indítják a lelket. Mindegyik ima magasztos gondolatot tartalmaz, melyben az áhitat világszűz és megleget talál.” Az egész műnek célja a világ figyelmét Lurd iránt állandóan tartatani. A mű célja továbbá meggyőzni az olvasót a lurdi csoda igaz voltáról s ezáltal élesíteni ama lágaló hitet, mely csodálatos hatást gyakorol a lelkekre. A mű célja sommásan, okoskodás nélkül, apológiáját alkotni szent vallá-

sunknak és pedig úgy a hitetlenek, mint a hívőkre nézve. Célja erős meggyőződést előidézni, kioltani a kételkedés csiráját, megsemmisíteni a hitelenséget. Célja, mint a bibliának: azért leírni a csodákat, hogy az emberek higgyenek és üdvözüljenek. — A szerző műve Franciaországban 54 kiadást ért. Ezen mű jelenik magyar nyelven e cím alatt: *A lurdi szent Szűz tisztelete május hónapban* Fordította F. J. Kiadja *Adjutus Secundus*. Ára (körülbelül 30 iv) füzeve 1 frt 20 kr. Kötve 1 frt 50 kr. — Kapható e cím alatt: *Adjutus Secundus áldosópap* Szatmáron.

Aszurbanipal. Volt a kajundzsika palotában egy márvány-dombormű. Ma a British-múzeumban van. Aszurbanipal királyt ábrázolja, a mint egy szőlőlugos árnyában pamlagán fekszik; előtte magas, ékes székek ül a felesége, körülöttük szolgák, legyeznek a hűselő fenségét; ételt hoznak mások, szől a lant, peng a czitera, Egynehány fával a kert is legyezve. Stilizált levelű pálmák, melynek törzse egy sorban áll az emberekkel s törzsükből egyszerre hasad ki a levél. Leveleiken keleti madarak ülnek, furcsán, mereven, mint a hogy a gyermek rajzol, szépen oda téve a levél lapja mellé, állnak a szemmin. — O felségeik egy-egy csészét tartanak kezökben. Ajkukhoz emelik. Így emelik immár kétezer éve, fáradhatatlanul kötélait, melyekben nincs egyébb, mint por, a mit behordott a szél, ami belellepedett ott a muzeumi termekben, finom, könnyű, teher por, lágy és plastikus. Hány költő zengette a maga korában és szobrászremeket, mely most egy muzeumi szám, egy adat az emberiség fejlődésének történetében. E merevség és nyugalom, e némaság meghat, és eszünkbe jut Heredia gyönyörű szonettje, a melyben leírja a középkor festői, zajos életét, s hozzá teszi:

Ma már a várurak, az urnók oldalán
S a karsu agarak elnyulnak sorba lán
A fekete-fehér kockás kópadlaton.

Feküsznek hangtalan, siketen és merőn
S nézik kőszemükkel, melyben nincsen láterő.
Az örökké nyiló rószát az ablakon.

A nagybecsű relief legtökéletesebb reproductióját a Nagy Képes Világtörténet most megjelent 13-ik füzeté adja közre. Egy füzet ára 30 krajczár. Megjelen hetenként egy füzet. Kapható a kiadónál (Révai testvérek irod. Int. Rt. Budapest, VIII. ker., Üllő-ut 18.) s minden hazai könyvkereskedésben.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Sz. - M. Dolgozata ügyes tollra vall, de az irány melyben meséje mozog, nem a mi lapunknak való. Hisz ön lefőzi Zoltát! **Z.** Nagyon mérges dolog, nem avatkozunk bele. De meg különben sem közérdekű. **Skandalum.** Nevek nélkül nem ér semmit. Ilyen szenzációt magunk is tudnánk csinálni hasábszámmra. **Kiváncsi.** A házelölés technikai módjáról fájdalom nem adhatunk hiteles fölvilágosítást. Annyit azonban történeti adatok alapján meg-sughatunk önnek, hogy a házelölést nem az amerikaiak, hanem magyar emberek találták föl. Csömögi Esvány rátóti öregbíró emlékirataiban nyoma van ama nevezetes eseménynek, amikor Rátóton dió segítségével eltolták helyéről a templomot. A művelet azonban szerencsétlenül végződött, mert amint Csömögi uram ó kivételre maga írja: soktalan cigányok templomot éppen hogy új ködmönnyöm helyébe tolták vala, amely ott veszett vala. (Sic!)

Felelős szerkesztő: **Báró Proff Kocsárd.**

Székesfejervárott a külső budai-uton 3. sz. földszintes lakóház, szabad kézből eladó. — Ez ügyben megbizott dr. Szüts Andor ügyvéd, Székesfejervár Vörösmartyér.

163 3-1

ALAPITTATOTT 1858. évben.	PFINN JÓZSEF	TELEFON SZÁM 79.
TELEP Palotai-utca 23.	„CONCORDIA“	Sürgöny cím: Concordia, Székesfehérvár.
TEMETKEZÉSI VÁLLALAT, ÉRCZ- ÉS FAKOPORSÓ RAKTÁRA		
Székesfehérvárott, sas-, Jókai- és iskola-utca sarkán a „Fekete Sas“ szálloda átellenében		
SIRKOSZORUK.		SIRKOSZORUK.
A legolcsóbb és legdiszesebb temetések elvállaltatnak. Hullák szállítása a vidék bármely irányába eszközöltetnek. 70. —20		
Vidéki megrendelések távirat után is elintéztetnek!		

Vasuti menetrend.

Ervényes október 1-től.

Cs. kir. szab. déli vaspálya.

Budapest	Székesfejérvár	N.-Kanisza
indul	érkezik	indul
érkezik	indul	érkezik
Szem. v. 6.55 reg.	9.— d. e.	9.24 d. e.
Gyors v. 8.— reg.	9.14 d. e.	9.19 d. e.
Szem. v. 2.35 d. u.	4.29 d. u.	4.35 d. u.
Szem. v. 5.25 d. u.	7.39 este	—
Gyors v. 8.— este	9.17 este	9.22 este
Szem. v. 9.25 este	11.33 este	11.43 este
1.40 d. u.	11.55 d. e.	8.50 este
12.07 éjjel	3.52 éjjel	—

N.-Kanisza	Székesfejérvár	Budapest
indul	érkezik	indul
érkezik	indul	érkezik
Szem. v. 12.15 éjjel	4.16 reg.	4.24 reg.
Szem. v. —	6.— reg.	6.— reg.
Gyors v. 5.47 reg.	8.27 reg.	8.34 reg.
Szem. v. 9.30 d. e.	2.03 d. u.	2.35 d. u.
Szem. v. 2.— d. u.	6.01 d. u.	6.09 este
Gyors v. 5.03 d. u.	7.48 este	7.58 este
6.29 reg.	8.15 reg.	9.50 reg.
4.35 d. u.	8.15 este	9.20 este

Komárom-Ujszöny	Székesfejérvár
indul	érkezik
érkezik	indul
Szem. v. 4.40 reg.	7.28 reg.
Szem. v. 12.13 d. u.	2.27 d. u.
Vegy. v. 6.30 este	11.12 éjjel

Székesfejérvár	Komárom-Ujszöny
indul	érkezik
érkezik	indul
Szem. v. 6.10 reg.	8.34 reg.
Vegy. v. 10.— d. e.	2.50 d. u.
Szem. v. 9.32 este	12.32 éjjel

M. kir. államvasutak.

Székesfejérvár	Veszprém	Székesfejérvár
indul	érkezik	indul
érkezik	indul	érkezik
T. v. 5.12 reg.	8.28 d. e.	V. v. 3.55 reg.
Sz. v. 9.29 d. e.	11.15 d. u.	Sz. v. 6.44 reg.
V. v. 1.— d. u.	2.53 d. u.	Sz. v. 4.20 d. u.
V. v. 9.27 este	11.22 este	T. v. 7.19 este
5.50 reg.	8.22 reg.	5.54 d. u.
10.09 este	10.09 este	—

*) Csak esőtörtökön, vasár- és ünnepnapokon.

Fejér- és tolnamegyei h. é. vasut.

Székesfejérvár	Sárbogárd
indul	érkezik
érkezik	indul
V. v. 9.20 reg.	10.56 d. e.
V. v. 2.50 d. u.	4.30 d. u.

Sárbogárd	Székesfejérvár
indul	érkezik
érkezik	indul
V. v. 6.10 reg.	7.55 reg.
V. v. 12.— délbén	1.47 d. u.

Székesfejérvár	Adony-Szabolcs	Paks
indul	érkezik	érkezik
érkezik	indul	indul
V. v. 8.40 reg.	9.54 reg.	2.33 d. u.
V. v. 3.45 d. u.	5.12 d. u.	9.33 este

Paks	Adony-Szabolcs	Székesfejérvár
indul	érkezik	érkezik
érkezik	indul	indul
V. v. 2.— reg.	5.13 reg.	7.40 reg.
V. v. 1.29 d. u.	5.28 este	7.25 este

Székesfejérvár	Bicske
indul	érkezik
érkezik	indul
V. v. 9.30 reg.	12.31 d. u.
V. v. 2.10 d. u.	4.53 d. u.

Bicske	Székesfejérvár
indul	érkezik
érkezik	indul
V. v. 5.35 reg.	8.10 reg.
V. v. 6.30 este	9.12 este.

Hirdetések

felvétetnek kiadóhivatalunkban
jutányos áron.

PSERHOFER J. vértisztító labdaccai,

azelőtt „általános labdacok” név alatt; mely utóbbi nevet teljes joggal megérdemlik, mivel csakugyan alig létezik betegség, melyben ezen labdacok csodás hatásukat ezerszeresen be nem bizonyították volna. Évtizedek óta ezen labdacok általános elterjedésének örvendek és alig van család, melyben ezen kitűnő háziszertől készlet nem volna található. Számtalan orvos által ezen labdacok háziszertől ajánlottak minden oly bajoknál, melyek a rossz emésztésből és székrekedésből erednek, mint **epeszarvak, májbajok, kólika, vértelenség, aranyér, beltelenség** s hasonló betegségeknél. Vértisztító tulajdonságuknál fogva kitűnő hatással vannak **vérszegénység** s az abból eredő bajokra is: így **sápkór**nál, idegességből származó **fejfájások**nál stb. Ezen vértisztító labdacok oly könnyen hatnak, hogy a legesélyesebb fájdalmat sem okozzák és ennek folytán még a leggyengébb egyének, de még gyermekek által is minden aggodalom nélkül bevehetők.

Ezen vértisztító labdacok csakis a **Pscherhofer J.-féle az „Arany birodalmi almához” ozimzett gyógyszerárban Bécében, I. Singerstrasse 15. szám alatt** készítettek valódi minőségben s egy 15 szem labdacot tartalmazó doboz ára 21 kr. Egy csomag, melyben 6 doboz tartalmatik, **1 frt 25 kr.** 2 csomag **2 frt 30 kr.** 3 csomag **3 frt 35 kr.** 4 csomag **4 frt 40 kr.** 5 csomag **5 frt 20 kr.** és 10 csomag **9 frt 20 kr.** kerül.

NB. Nagy elterjedésünk következtében ezen labdacok a legkülönbözőbb nevek és alakok alatt, utánoztatnak, ennek következtében keretik **csakis Pscherhofer J.-féle** vértisztító labdacokat követelni és csakis azok tekinthetők valódiaknak, melyek használati utasítása a Pscherhofer J. névaláírással, fekete színben és minden egyes doboz fedelére ugyanazon aláírással, vörös színben van elítve.

A számtalan hálaíratból, melyet a labdacok fogy szótól a legkülönbözőbb és legnehezebb betegségek után egészségük visszanyerése folytán hozzáuk intéztek, ezen helyen csakis néhányat említnék azon megjegyzéssel, hogy mindenki, a ki ezen labdacokat egyszer használta, megvagyunk győződve, azokat tovább fogja ajánlani.

Köln, 1895 április hó 30-án.

Tisztelt Pscherhofer ur!

Legyen oly szives és küldjön nekem ismét 15 tekercset az ön fülülmulatlan vértisztító labdac sából utánvéttel! Fogadja ez uton is a legmélyebb köszönetemet labdacai csodahatásáért. Maradok teljes tisztelettel

Pawlistik Ferencz, Köln, Lindenthal.

Hrasche, Földök mellett, 1887 szept. hó 12-én.

Tekintetes ur!

Isten akaratá volt, hogy az ön labdaccai kezeim közé kerültek, melyeknek hatását ezennel megírom: Én gyermekagyan meghültem olyannyira, hogy semmi munkát sem voltam többé képes vegezni és bizonyára már a holtak közt volnék, ha az ön csodálatraméltó labdacai engem nem mentettek volna meg. Az Isten áldja meg önt ezért ezerszer Nagy bizalom van, hogy ezen labdacok engem is tökéletesen ki fogják gyógyítani, a mint már másoknak is egészségük visszanyerésére segítségül szolgáltak

Knifecz Teréz.

Bécs-Ujhely, 1887. november 9-én.

Mélyen tisztelt ur!

A legforróbb köszönetemet mondok ezennel Önnek 60 éves nagyúrnóm nevében. Az illető 5 éven át szenvedett gyomorhurutban és vízkórásban, már életét is meguntta, melyről egyébként le

is mondott, midőn vételeül egy dobozt kapott az ön kitűnő vértisztító labdac sából s azoknak állandó használata folytán tökéletesen kigyógyult.

Legjobb tisztelettel

Weinzettel Josefa.

Eichengraberamt, Gföhl mellett, 1893. márcz. 27.

Tekintetes ur!

Alulírott ismételnék két 4 csomagot az ön valóban hasznos és kívünló labdac sából. El nem mulaszthatom legnagyobb elismerésem kifejezni ezen labdacok értéke felett és azokat, a hol csak alkalom nyílik, a szenvedőknek legmelegebben fogom ajánlani. Ezen hálaíratom tetszés szerinti használására önt ezennel felhatalmazom.

Teljes tisztelettel

Hahn Ignác.

Gutschdorf, Kolbach mellett, Szilészia, 1886. október 8-án.

T. ur! Felkérem, miszerint az ön vértisztító labdac sából egy csomagot 6 dobozzal küldeni sziveskedjék. Csak is az ön csodálatos labdac sáinak köszönhetem, hogy egy gyomorhajtól, mely engem 5 éven át gyötört, megszabadultam. Ezen labdacok nálam sohasem fognak kifogni s midőn legforróbb köszönetemet kifejezem, vagyok tisztelettel

Zwickl Anna.

Bernhardi alpesi-fü liquor Bernhard W. O-től Bregenzben.

1/4 üveg 2 frt 60 kr. 1/2 1 frt 40 kr. 1/4 üveg 70 kr.

Amerikai köszvénykenőcs, gyors és biztos hatású legjobb szer minden köszvényes és csúszos bajok, u. m.: gerinczagybantalom, tagzsággatás, ischias, migraine, léges fogfájás, főfájás, fülzsággatás, stb. stb. ellen. 1 frt 20 kr.

Angol csodabalszam, Pscherhofer J.-től egy üveg 50 kr.

Fagybalszam, Pscherhofer J.-től Évek óta a fagyos tagokra és minden idült sebre, mint legbiztosabb szer elismerve. 1 köcsög 40 kr. Bérmentve 65 kr.

„Stoll“-féle Kolapraparatumok, kitűnő szer gyomor és bélbetegségeknél.

Kola-elxir vagy bor, 1 liter 3 frt, fél liter 1 frt 60 kr. 1/4 liter 85 kr.

Golyva-balszam, Pscherhofer J.-től kitűnő szer golyva ellen, 1 üveg 40 kr. bérmentve 65 kr.

Élet-eszencia, (prágai csöppek), Pscherhofer J.-től megrontott gyomor, rossz emésztés és mindennemű altesti bajok ellen kitűnő háziszert. 1 üveg 22 kr. 12 üveg 2 frt.

Utifüvedv, Pscherhofer J.-től egy ált. ismert kitűnő háziszert hurut, rekedtség, görcsös köhögés stb. ellen. 1 üvegcske 50 kr., 2 üveg bérmentve 1 frt 50 kr.

Pscherhofer J.-től Tannoehinin hajkenőcs, Évek hosszu sora óta valamennyi hajnövesztő szer közt orvosok által a legjobbnak elismerve. Egy elegáns nagy szelencével 2 frt.

Általános tapasz, Steudel tanártól. Útés és né, mérges daganatoknál, ujjkacacs, sebes vagy gyuladt mell, vagy más ily bajoknál, mint kitűnő szer lön kipróbálva. 1 tégyel 50 kr. Bérmentve 75 kr.

Általános tisztító-só, Bullrich A. W.-től Kitűnő háziszert a rossz emésztés minden következményei, u. m.: főfájás, szédülés, gyomorgörcs, gyomorhég, aranyér, dugulás stb. ellen. 1 csomag ára 1 frt.

Ezen itt felsorolt készítményeken kívül az osztr. lapokban hirdett összes bel- és külf. gyógyszerészeti különlegeségek raktaron vannak és a készletben netán nem levők gyorsan és olcsón megszerethetnek: **Postai megrendelések a leggyorsabban eszközöltenek, ha a pénzüsszeg előre beküldetik; nagyobb megrendelések utánvétellel küldetnek.**

Valódiaknak csak azok tekinthetők, melyek használati utasítása a Pscherhofer J. névaláírással és minden egyes doboz fedelére ugyanazon aláírással vörös színben van elítve.

Védve védjegy által. Védjegy utánzása s-igoran 149. 8-4 büntetettik.

PSERHOFER J. gyógyszerész „zum goldenen Reichsapfel“ Bécs I., Singerstrasse 15.